

KIZIL İSTANBUL

T. K. F.

İstanbul Vilayet Komitesinin fikirlerini
Yayın Haftalık Gazetedir

Yapma cık ameleciler.

Amele arkadaşlarından bazılarının "Resimli Ay" mecmuası grubunu ve "Son Posta" gazetesini ameleci, amelenin menfaatini düşünen ve onlar için yazılar yazan adamlar olduğunu zannettiklerine bazı arkadaşların da bu maskeli amele düşmanlarına karşı bir tevccüh beslediklerine şahit oluyorum. "Resimli Ay" mecmuasının belli başlı şahsiyeti, Nazım Hikmet, fi rkanız merkez komitesinin neşrettiği açık bir mektupla, küçük burjuva politikantı, sosyal demokrat, fırkanız içinde hakiki sınıf mücadelesi siyasetimizin burjuvazi hesabına oportünizme tahviline çalışan bir adam sıfatıyla fırkadan a terdedilmiş ve komünizm ile hiç bir alfa ve rabitası olmadığını ilân edilmiştir. Nazım Hikmet ve sempalarının takip ettiği yalnız serbest imkânlardan istifade siyaseti, amele sınıfının hakiki kurtuluş mücadelesinden uzaklaştırır ve onu burjuva hakimiyetinin devamını temin için, bir alet haline sokan bir yoldan başka bir şey değildir.

"Son Posta" gazetesine gelince, bunlar da bugünkü rejim altında maddî surette tatmin olunmuş bazen aksini ilâba sapa, bazen es naf ve küçük burjuva müdafii gibi görünen ve bazen de sıkılmadan kendilerine ameleci süstü veren, takip ettiği yolu tespitten aciz bir gazetedir. Sabiha Zekeryanın belediye meclisine namzetlik vesilesi ile neşrettiği beyanname amele ve esnaf için serdettiği maddeleri hiç bir zaman kendisinin amelenin hakiki menfaatini düşünen birisi olduğunu kat'iyen göstermez. Bilâkis onların palavraları ameleyi uyuşturacak ve mücadeleden uzaklaştıracak mahiyettedir.

Onun için dir ki bunların neşriyatı polisçe takip edilmez; bilâkis burjuvazinin amele sınıfı üzerindeki hakimiyetini temin ve tars ine yaradığı için müsaade edilir. Bunların ve daha bunlar gibi yapmacık amelecilerin gaye ve maksatlarını bilmek ve onların amele sınıfı içerisinde oynadıkları hainane rolü meydan vermemek ve nüfuzları olan yerlerde onlara karşı şiddetle mücadele etmek her komünistin vazifesidir.

Ahmet.

.....
Bir dert ve çaresi.

Birçok fabrika ve sınaî müessesesi tta olduğu gibi, bütün inhisar idaresi de amelenin yevmiyesinden yüzde birini doktor ve eczane parası olarak keser. Böylelikle idarenin kasasında binlerle lira toplanır.

Bu bütün verdiğimiz paraya mukabil elimize geçen ne dir ? Evvelâ: değil hariçte, doğrudan doğruya fabrika dahilinde ve iş zamanında, iş yüzünden yaralanır, sakatlanır, hastalanırsak, yevmiyesiz olarak izinli çıkartılırız. Yevmiyemiz işlerken bile karnımızı adam akıllı doyurmadığımız için, bu mezuniyet zamanında açlık muhakkak. Ondan başka bu hastalık biraz fazlaca devam ederse, aleh-usul tefeciye müracaat edilir. Tefeciye borcu, faizi aylarla öde-

nemiyecek kadar çoğalan için artık sıkıntı bütün şiddetlenir ve uzar. İzinli olsak ta, olmasak ta, doktorun verdiği reçeteyi kendi paramızla da şarda eczanede tedarik etmek mecburiyetindeyiz. İdarenin eczanesinden hiçbir reçete için ilaç verilmez. İlaçtan vazgeç, baş ağrısı için, sıtma için arasında lütfedilen tozlar da muhnebi zamanından kalma, kuvvetini kaybetmiş şeyler olacak ki hiç tesir etmezler. Memafih bu tozları alabilmek te her vakit, her kese nasip olur mazhariyetten değildir. Hatta eczanenin insafsızlığını bazen o dereceye çıkar ki bizzat iş yuzünden yaralanmış arkadaşlara pamuk ve sarğı bile verilmez. O arkadaş yarasına bütün basar, her hangi bir yerden tedarik ettiği pis ve eski peçavra ile yarasını sarar.

Bütün bunlar bizden peşin alınan bir sürü parayı mukabil edilen lütuflerdir. Bütün bu rezaletlere nihayet vermek lazım. Bunun için de yol Türkiye komünist fırkasının bu sahadaki şiarları etrafında ve onun rehberliği altında müttefikân mücadele etmektir. Hastalara şifa bulununcaya kadar, paralı mezoniyet, mezonî tedavi ve bütün bunlar için amelenin yevmiyesinden hiçbir şey kesilmemek gibi talepler etrafında toplu olarak mücadeleye girişmeliiz. Yevmiyelerin artırılması, iş gününün kısaltılması ve saire gibi isteklerle bunları da bağlayarak grev yapmalıız. Ancak o zaman muvaffakiyet bizindir.

Tütünçü.

Tasarruf - aklık .

Memlekette mevcut buhrandan yalnız amele sınıfına ve fakir halk kütlelerine yükletildiğini görmek için müteaddit misaller vardır. Örneğin bir zamanlar Buzluca bir tanesi de kısa istir. Örneğin bir zamandır ki Seyrisefain fabrikası haftada dört gün çalışıyor. Aldığı bir günlük yevmiyeye geçirmekten aciz olan amele için bunun ne demek olduğu açıktır. Böylelikle orta yevmiyeli bir amelenin hakiki gündeliği 70-80 kurusa düşüyor. Tabii bu aklık ve sefaletle yetişecek bir paradır. Bir taraftan birçok amele arkadaşlarımız hiçbir teminat almadan işten çıkarılırken, diğer taraftan da işte bulunanlar aç bırakılıyorlar.

Hep bunlar iş olmadığı, para olmadığı bahanesile, tasarruf gâyesile yapılıyor. Bütün bunların ağırlığı, yükü aç ameleye yükletiliyor. Bir taraftan amelenin zararına tasarruf yapılırken, diğer taraftan Seyrisefain idaresi yuzbânlarla lira masrafı katlanarak, Ege vapurunu Mustafa Kemal'in seyahatına tahsis ediyor. Böylelikle paşaların, beylerin, umumî olarak söylenirse, bütün burjuva ve onların uşaklarının keyfine z evküsufasına kat'iyen hâlel getirmemek için milyonlar halkın aqlığına sebebiyet veriliyor.

Bütün bugibi şeylerin bugünkü burjuva hakimiyetinin tabii bir neticesi olduğu ve bunların ancak amele-köylü hükümeti kurulduğunda ortadan kaldırılabilceği amele sınıfının ve geniş köylü kütlelerinin kavramak mecburiyetinde olduğu bir hakikattir.

Bununla beraber bugünkü rejim altında da amelenin ve köylünün maddî yoksulluklarının kısmen temiri imkân dahilindedir. Bunun için amele sınıfının yegâne müdafii olan komünist fırkasının bayrağı altında mücadeleye girişmelidir. Seyrisefain fabrikasında olsun, kısa iş usulünü takip eden diğer fabrikalarda olsun, bütün amele yevmiyelerin tezyidi ve iş günlerinin kısaltılarak kısa iş usulünün kaldırılması için el ele vererek mücadele etmelidir.

O itibarla bütün amele sınıfının alâkadar eden bir meseledir. Bütün şuurlu amelenin bu mücadeleye muzaheretini sınıf borcu ve menfaati icabidir.

Naci.

Ne yapmalı ?

Sınıf mücadelesinin menbâi istihsalıdır. Burjuvazi çalışan kütleleri, çalışma zamanında, fabrika ve imalâthanelerde soyar. Burjuvazi makinelerin, ham maddelerin ve fabrikanın sahibidir. Amele de, ölmek, gerek kendisinin, gerekse ailesinin hayatını idame et -

mek için, iş kuvvetini sağlamak, fabrikada çalışmak mecburiyetindedir. Burjuvazi, bu sayede, amele sınıfını soymak imkânını kazanıyor ve amelenin yarattığı kıymetlerin mühim bir kısmını, fabrikaların sahibi olmak dolayısıyla, çalıyor, kasalarına dolduruyor.

Bu vaziyet amele sınıfı ile burjuva sınıfı arasında **damaf** mücadeleyi doğurmaktadır. Bu mücadele amele sınıfının çok yavaş ve az çalışmak, burjuvazinin ise az vermek ve mümkün olduğu kadar uzun ve çok çalıştırmak menfaatlarının çarpışması etrafında cereyan etmektedir.

Fakat bu mücadele amele sınıfının burjuvaziye karşı yaptığı mücadelenin tekâmili değildir. Bu mücadele daha ziyade mevcut şartların biraz daha ıslahına taallük eder. Bu sayede amele sınıfı hayat şartlarını biraz daha iyileştirmek, vaziyetini biraz ıslah etmek imkânını temin eder.

Fakat bununla amele sınıfının maruz kaldığı soygun ortadan kaldırılmış olmaz. Amele sınıfı, heyeti mecmuasile, istismar ve esaretten kurtulmuş olmaz. Fabrikalar, makineler v.s. burjuvazinin malı kaldıkça, bu soygunun önüne geçmek, bu esarete nihayet vermek imkânsızdır. Bu keyfiyet amele sınıfını meseleyi kökten ve esasından halletmek ihtiyacı ve zarureti karşısında bulunmaktadır. Bu istihsal vasıtalarının burjuvazi sınıfının elinden alınarak, çalışan kütlelere verilmesi ile mümkündür. Bu ise ancak hükümetin, siyasi iktidarın zaptedilmesiyle tahakkuk ettirilebilir.

Mücadelenin kaynağı fabrika olunca, kütile mücadelelerini hazırlamak, teşkilâtlandırmak, başına geçerek sevk ve idare etmek te, ancak ve ancak fabrikalara, imalâthanelere, gündelikli amelenin çalıştığı çiftliklere v. ilh. girmek, buralara iyice yerleşmek, buralarda kuvvetli teşkilâtta sahip olmakla kabil ve mümkündür. Sınıf mücadelesinin, kütile mücadelelerinin başında yürümek ve rehberliğini yapmak vazifesini taşıyan fırka bu rolünü ancak bu sayede tahakkuk ettirebilir.

Diğer cihetten fabrikalar yüzlerce ameleli bir araya toplanmaktadır. Durmadan işliyen makineler, istihsal seyri ve icabata bu yüzlerce ve binlerce ameleli bir ordu gibi teşkilâtta, müşterek ve bir idare altında harekete sevk etmektedir. Amele sınıfı, bizzat bu tesirler sebebiyle, toplu, müşterek ve tek bir idare altında ve muayyen bir iş görmek üzere çalışmaya ve harekete kabiliyetli bir hale girmiştir. Bu vaziyet amele sınıfına, mücadelesinde muvaffak olmak için, teşkilâtlanmak, toplu hareket etmek ve tek yegâne rehberi komünist fırkasının sevk ve idaresi altında yürümek için lâzım şartları doğurmaktadır.

Nihayet, yaşamak için: daima, durmadan istihsal etmek lâzımdır. Burjuvazi, kasalarını doldurmak için, fabrikaları ve ameleli çalıştırmak mecburiyetindedir. Amele sınıfı ortadan kaldırılamaz. İstihsal, fabrika ve amele ortadan kaldırılmayınca da, sınıf mücadelesi ve onun-birlikte fabrikalarda, imalâthanelerde, gündelikçi amele çalıştığı yerlerde kökleşmiş olan komünist fırkası ve onun teşkilâtları da ortadan kaldırılamaz.

Şu halde fırkanızın faal, canlı, kütile ile bağlı ve kütlenin hakikaten rehberliğini yapacak vaziyette olabilmesi, fabrikalara ve amele sınıfının çalıştığı yerlere iyice yerleşmiş, buralarda iyice kök salmış olması lâzımdır. Ancak bu sayededir ki Fırka hakikaten mücadelecisi olabilir, mücadelelerin başında yürütebilir, amele sınıfını nihai hedefe ulaştırmanın ilk şartını tahakkuk ettirebilir ve kendisini hiçbir kuvvetin yıkamayacağı, sarsamayacağı bir kudret halini iktisap etmiş olur.

Ne yapmalı? Bütün kuvvetlerle fabrikalara .. işte yapılacak şey.

Mehmet.

.....

Mühim bir vazife.

Geçen 4.12.1930 perşembe günü, 1 Ağustos münasebetile tevkiif edilen yoldaşlarımızın muhakemesine başlandı. Bu inkılâp kahramanları ve amele sınıfının kurtuluşu gayesine kendini hasreden kıymetli inkılâpçılar yine diğerleri gibi dörder beşer seneye mahkûm

edilecektir.

Burjuva diktatörlüğü, hakimiyet ve nüfuzu aleyhine çalışan amele sınıfının ve fakir köylü kütlelerinin iktisadi ve siyasi kurtuluşunu kendine gaye ittihaz eden komünist fırkasına karşı azami mukyasta tetbiş siyaseti takip etmektedir. Hapishanelere attığı inkılâpçıları maddî surette imha etmek gayesile akıllara gelebilen en şeni hareketlerden çekinmiyor: aç bırakıyor, dövüyor, öldürtüyor. Fakat bütün bunlar gittikçe sollaşan, cezrileşen amele kütlelerinin mücadele heves ve kabiliyetlerini kuvvetlendirmekte ve onların hakiki rehberi komünist fırkası etrafında toplanmalarına yardım etmektedir.

Amele sınıfı kendi kurtuluşu için hayatını feda etmekten çekinmeyen, hapishanede çürüyen bu arkadaşlarını hiç şüphesiz unutmaz.

Aç ve sefil bırakılan bu amele arkadaşlar, arkalarında birçok aile efradını da aç ve sefil bırakıyorlar. Bazen bir lokma ekmeğe bile muhtaç olan bu yoldaşlara yardım sınıfı borcudur. Onun için amele fabrikalarında mevcut "Kızıl Yardım" teşkilâtına dahil olmalı, yev miyesinden ayrı racığı birkaç kuruşla çok büyük ertelere deva olacağına unutmamalıdır. "Kızıl Yardım" teşkilâtının olmadığı yerlerde bu inkılâpçı cemiyetleri tesis etmelidir. Fabrikalarda ve fabrikalar haricinde inkılâpçı ameleyi koruma ve onların kurtarılması için mücadele eden komiteler teşkil edilmelidir. Bu gibi teşekküllere giren amele işçisi ve sınıfının kurtuluşu için mühim hizmetler ifa eder. Bu hizmetler onun borcudur. Komünist fırkasının bu sahada açacağı mücadelelere iştirak ve muzaheret amelenin ve inkılâpçı kütlelerin menfaati içindedir.

x

Yoldaş,

Mahpus komünistlere ve onların ailelerine yardım, Amele sınıfının kurtuluşunu istihdaf eden sınıf mücadelesinin bir ölüdür. Buna iştirak et .

KIZIL İSTANBUL

İstanbul Vilayet Komitesinin fikirlerini
yayan Haftalık Gazetedir

Yapma cık ameleçiler.

Amele arkadaşlarından bazılarının "Resimli Ay" mecmuası grubunu ve "Son Posta" gazetesini ameleci, amelenin menfaatını düşünen ve onlar için yazılar yazan adamlar olduğunu zannettiklerine bazı arkadaşların da bu maskeli amele düşmanlarına karşı bir tevccüh beslediklerine şahit oluyorum. "Resimli Ay" mecmuasının belli başlı şahsiyeti, Nazım Hikmet, İrkanız merkez komitesinin neşrettiği açık bir mektupla, küçük burjuva politikantı, sosyal demokrat, fırkamız içinde hakiki sınıf mücadelesi siyasetimizin burjuvazi hesabına oportünizme tahviline çalışan bir adam sıfatıyla fırkadan tardedilmiş ve komünizm ile hiç bir alakası ve rabıtası olmadığı ilân edilmiştir. Nazım Hikmet ve arkadaşlarının takip ettiği yalnız serbest imkânlardan istifade siyaseti, amele sınıfının hakiki kuruluş mücadelesinden uzaklaştırarak ve onu burjuva hakimiyetinin devamını temin için, bir alet haline sokan bir yoldan başka bir şey değildir.

"Son Posta" gazetesine gelince, bunlar da bugünkü rejim altında maddî surette tatmin olumaması bazen aksiinkılâba sapa, bazen es naf ve küçük burjuva müdafii gibi görünün ve bazen de sıkılmadan kendilerine ameleci süsü veren, takip ettiği yolu tespitten aciz bir gazetedir. Sabiha Zekeryanın belediye meclisine namzetlik vesilesi ile neşrettiği beyannameye amele ve esnaf için serdettiği maddeleri hiç bir zaman kendisinin amelenin hakiki menfaatını düşünen birisi olduğunu kat'iyen göstermez. Bilâkis onların palavraları ameleyi uyuşturacak ve mücadeleden uzaklaştıracak mahiyettedir.

Onun için dir ki bunların neşriyatı polisçe takip edilmez; bilâkis burjuvazinin amele sınıfı üzerindeki hakimiyetini temin ve tarsine yaradığı için müsaade edilir. Bunların ve daha bunlar gibi yapacak ameleçilerin gaye ve maksatlarını bilmek ve onların amele sınıfı içerisinde oynadıkları hainane rolâ meydan vermemek ve nüfuzları olan yerlerde onlara karşı şiddetle mücadele etmek her komünistin vazifesidir.

Ahmet.

Bir dert ve çaresi.

Birçok fabrika ve sınaî müesseselerinde olduğu gibi, bütün inhisar idaresi de amelenin yevmiyesinden yüzde birini doktor ve eczane parası olarak keser. Böylelikle idarenin kasasında binlerle lira toplanır.

Bu bütün verdiğimiz paraya mukabil elimize geçen ne dir? Evvelâ: değil hariçte, doğrudan doğruya fabrika dahilinde ve iş zamanında, iş yüzünden yaralanır, sakatlanır, hastalanırsak, yevmiyesiz olarak izinli çıkartılırız. Yevmiyemiz işlerken bile karnımızı zı adam akıllı doyumadığımız için, bu mezuniyet zamanında açık muhakkak. Onları başka bu hastalık biraz fazlaca devam ederse, aleh-usul tefeciye müracaat edilir. Tefeciye borcu, faizi aylarla öde-

nemiyecek kadar çoğalan için artık sıkıntı bütünü şiddetlenir ve uzar.. İzinli olsak ta, olmasak ta, doktorun verdiği reçeteyi kenâl paramızla dı şarda eczanede tedârik etmek mecburiyetindeiz. İdarenin eczanesinden hiçbir reçete için ilâç verilmez. İlaçtan vazgeç, baş ağrısı için, sıtma için arasına lütfedilen tozlar da nuhnebi zamanından kalma, kuvvetini kaybetmiş şeyler olacak ki hiç tesir etmezler. Memafih bu tozları alabilmek te her vakit, her kese nasip olur mazhariyetten değildir. Hatta eczanenin insafsızlığını bazen o dereceye çıkar ki bizzat iş yüzünden yaralanmış arkadaşlara pamuk ve sarğı bile verilmez. O arkadaş yarasına tütün basar, her hangi bir yerden tedarik ettiği pis ve eski paçavra ile yarasını sarar.

Bütün bunlar bızden peşin alınan bir sürü paraya mukabil edilen lütuflerdir. Bütün bu rezaletlere nihayet vermek lâzım. Bunun için de yol Türkiye komünist fırkasının bu sahadaki şiarları etrafında ve onun rehberliği altında müttefikân mücadele etmektir. Hastalara şifa bulununcaya kadar, paralı mezuniyet, meccanî tedavi ve bütün bunlar için amelânen yevmiyesinden hiçbir şey kesilmemek gibi talepler etrafında toplu olarak mücadeleye girişmeliiz. Yevmiyelerin artırılması, iş gününün kısaltılması ve saire gibi isteklerle bunları da bağlayarak grev yapmalıiz. Ancak o zaman muvaffakiyet bizindir.

Tütüncü.

Tasarruf - açlık .

Memlekette mevcut buhranın yalnız amele sınıfına ve fakir halk kütlelerine yükletildiğini görmek için müteaddit misaller vardır. Epeyce bir zamandır Bunlardan bir tanesi de kısa iştir. Epeyce bir zamandır ki Seyrisefain fabrikası haftada dört gün çalışıyor. Aldığı bir günlük yevmiyeyle geçinmekten aciz olan amele için bunun ne demek olduğu açıktır. Böylelikle orta yevmiyeli bir amelânın hakiki gündeliği 70-80 kurusa düşüyor. Tabii bu açlık ve sefalete yetisecek bir paradır. Bir taraftan birçok amele arkadaşlarımız hiçbir teminat almadan işten çıkarılırken, diğer taraftan da işte bulunanlar aç bırakılıyorlar.

Hep bunlar iş olmadığı, para olmadığı bahanesile, tasarruf gâyesile yapılıyor. Bütün bunların ağırlığı, yükü aç amelâye yükletiliyor. Bir taraftan amelânen zararına tasarruf yapılırken, diğer taraftan Seyrisefain idaresi yüzbinlerle lira masrafı katlanarak, Ege vapurunu Mustafa Kemal'in seyahatına tahsis ediyor. Böylelikle paşaların, beylerin, umumî olarak söylenirse, bütün burjuva ve onların uşaklarının keyfine z evkûsefasına kat'iyen halel getirmemek için milyonlarla halkın ağılığına sebebiyet veriliyor.

Bütün bugibi şeylerin bugünkü burjuva hakimiyetinin tabii bir neticesi olduğu ve bunların ancak amele-köylü hükümeti kurulduğuş zaman ortadan kaldırılabilceği amelâ sınıfının ve geniş köylü kütlelerinin kavramak mecburiyetinde olduğu bir hakikattir.

Bununla beraber bugünkü rejim altında da amelânen ve köylünün maddî yoksulluklarının kısmen tamiri imkân dahilindedir. Bunun için amelâ sınıfının yegâne müdâri olan komünist fırkasının bayrağı altında mücadeleye girişmelidir. Seyrisefain fabrikasında olsun, kısa iş usulünü takip eden diğer fabrikalarda olsun, bütün amelâ yevmiyelerin tezyidi ve iş günlerinin kısaltılarak kısa iş usulünün kaldırılması için el ele vererek mücadele etmelidir.

O itibarla bütün amelâ sınıfını alâkadar eden bir meseledir. Bütün şuurlu amelânenin bu mücadeleye muzaheretli sınıf borcu ve menfaati icabidir.

Naol.

Ne yapmalı ?

Sınıf mücadelesinin menbaî istihşaldır. Burjuvazi çalışan kütleleri, çalışma zamanında, fabrika ve imalâthanelerde soyar. Burjuvazi makinelerin, ham maddelerin ve fabrikanın sahibidir. Amele de, ölmek, gerek kendisinin, gerekse ailesinin hayatını idame et -

mek için, iş kuvvetini sağlamak, fabrikada çalışmak mecburiyetindedir. Burjuvazi, bu sayede, emele sınıfını soyarak imkânını kazanıyor ve emelenin yarattığı kıymetlerin mühim bir kısmını, fabrikaların sahibi olmak dolayısıyla, alıyor, kasalarına dolduruyor.

Bu vaziyet emele sınıfı ile burjuva sınıfı arasında daumî mücadeleyi doğurmaktadır. Bu mücadele emele sınıfının çok yevmiye almak ve az çalışmak, burjuvazinin ise az vermek ve mümkün olduğu kadar uzun ve çok çalıştırmak menfaatlarının çarpışması etrafında cereyan etmektedir.

Fakat bu mücadele emele sınıfının burjuvaziye karşı yaptığı mücadelenin tekâmülü değildir. Bu mücadele daha ziyade mevcut şartların biraz daha ıslahına taallük eder. Bu sayede emele sınıfı hayat şartlarını biraz daha iyileştirmek, vaziyetini biraz ıslah etmek imkânını temin eder.

Fakat bununla emele sınıfının maruz kaldığı soğun ortadan kaldırılamaz. Emele sınıfı, heyeti mecmuasile, istismar ve esaretten kurtulmuş olmaz. Fabrikalar, makineler v.s. burjuvazinin malı kaldıkça, bu soğunun önüne geçmek, bu esarete nihayet vermek imkânsızdır. Bu keyfiyet emele sınıfını meseleyi kökünden ve esasından halletmek ihtiyaç ve zarureti karşısında bulunmaktadır. Bu istihsal vasıtalarının burjuvazi sınıfının elinden alınarak, çalışan kütlelere verilmesi ile mümkündür. Bu ise ancak hükümetin, siyasi iktidarın zaptedilmesiyle tahakkuk ettirilebilir.

Mücadelenin kaynağı fabrika olunca, kütle mücadelelerini hazırlamak, teşkilâtlandırmak, başına geçerek sevk ve idare etmek te, ancak ve ancak fabrikalara, imalâthanelere, gündelikli emelenin çalıştığı çiftliklere v. ilh. girmek, buralara iyice yerleşmek, buralarda kuvvetli teşkilâtta sahip olmakla kabil ve mümkündür. Sınıf mücadelesinin, kütle mücadelelerinin başında yürütmek ve rehberliğini yapmak vazifesini taşıyan fırka bu rolünü ancak bu sayede tahakkuk ettirebilir.

Diğer cihetten fabrikalar yüzlerce emeleyi bir araya toplamaktadır. Durmadan işliyen makineler, istihsal seyri ve icabatı bu yüzlerce ve binlerce emeleyi birer birer teşkilâtta, müşterek ve bir idare altında harekete sevk etmektedir. Emele sınıfı, bizzat bu tesirler sebebiyle, toplu, müşterek ve tek bir idare altında ve muayyen bir iş görmek üzere çalışmaya ve harekete kabiliyetli bir hale girmiştir. Bu vaziyet emele sınıfına, mücadelesinde muvaffak olmak için, teşkilâtlanmak, toplu hareket etmek ve pek yegâne rehberi komünist fırkasının sevk ve idaresi altında yürütmek için lâzım şartları doğurmaktadır.

Nihayet, yaşamak için: daima, durmadan istihsal etmek lâzımdır. Burjuvazi, kasalarını doldurmak için, fabrikaları ve emeleyi çalıştırmak mecburiyetindedir. Emele sınıfı ortadan kaldırılamaz. İstihsal, fabrika ve emele ortadan kaldırılmayınca da, sınıf mücadelesi ve onun birliğinde fabrikalarda, imalâthanelerde, gündelikçi emele çalıştığı yerlerde kökleşmiş olan komünist fırkası ve onun teşkilâtları da ortadan kaldırılamaz.

Şu halde fırkanızın faal, canlı, kütle ile bağlı ve kütlenin hakikaten rehberliğini yapacak vaziyete olabilmesi, fabrikalara ve emele sınıfının çalıştığı yerlere iyice yerleşmiş, buralarda iyice kök salmış olması lâzımdır. Ancak bu sayededir ki Fırka hakikaten mücadelecî olabilir, mücadelelerin başında yürüyebilir, emele sınıfını nihai hedefe ulaştırmanın ilk şartını tahakkuk ettirebilir ve kendisini hiçbir kuvvetin yıkamayacağı, sarsamayacağı bir kudret halini iktisap etmiş olur.

Ne yapmalı? Bütün kuvvetlerle fabrikalara .- işte yapılacak şey.

Mehmet.

.....

Mühim bir vazife.

Geçen 4.12.1930 perşembe günü, 1 Ağustos münasebetile tevkiif edilen yoldaşlarımızın muhakemesine bağlandı. Bu inkılâp kahramanları ve emele sınıfının kurtuluşu gayesine kendini hasreden kıymetli inkılâpçılar yine diğerleri gibi dörder beşer seneye mahkûm

edilecektir.

Burjuva diktatörlüğü, hakimiyet ve nüfuzu aleyhine çalışan amele sınıfının ve fakir köylü kütellerinin iktisadi ve siyasi kurtuluşunu kendine gaye ittihaz eden komünist fırkasına karşı azami makyasta tethiş siyaseti takip etmektedir. Hapishanelere attığı inkılâpçıları maddi surette imha etmek gayesiyle akıllara gelebilen en şeni hareketlerden çekinmiyor; aç bırakıyor, dövüyor, öldürtüyor. Fakat bütün bunlar gittikçe sollaşan, cezrileşen amele kütellerinin mücadele heves ve kabiliyetlerini kuvvetlendirmekte ve onların hakiki rehberi komünist fırkası etrafında toplamlarına yardım etmektedir.

Amele sınıfı kendi kurtuluşu için hayatını feda etmekten çekinmeyen, hapishanede çürüyen bu arkadaşlarını hiç şüphesiz umutamaz.

Aç ve sefil bırakılan bu amele arkadaşlar, arkalarında birçok aile efradını da aç ve sefil bırakıyorlar. Bazen bir lokma ekmeğe bile muhtaç olan bu yoldaşlara yardım sınıfı borçludur. Ömür için amele fabrikalarında mevcut "Kızıl Yardım" teşkilâtına dahil olmalı, yev miyes inden ayı racağı birkaç kuruşla çok büyük dertlere deva clacağını umutlamalıdır. "Kızıl Yardım" teşkilâtının olduğu yerlerde bu inkılâpçı cemiyet tesis etmelidir. Fabrikarda ve fabrikalar haricinde inkılâpçı ameleyi koruma ve onların kurtarılması için mücadele eden komiteler teşkil edilmelidir. Bu gibi teşekküllere giren amele sınıfı ve sınıfın kurtuluşu için mühim hizmetler ifa eder. Bu hizmetler onun borçludur. Komünist fırkasının bu sahada açacağı mücadelelere iştirak ve muzaheret amelenin ve inkılâpçı kütellerin menfaati içindedir.

x

Yoldaş,

Mahpus komünistlere ve onların ailelerine yardım, amele sınıfının kurtuluşunu istihdaf eden sınıf mücadelesinin bir süzütüdür. Buna iştirak et.

Emperyalizm
Kıymetli